

som en afgjort Kendsgerning. Det er ikke Rigsdagsforhandlinger, thi saa kunde man da ved Hjælp af sine Partifæller i det andet Ting have øvet nogen Indflydelse. Dette er ærlig talt et Par gode Venner, der snakker over Bordet om denne Sag. Jeg hører ikke til Regeringspartiet og har ikke den Pligt altid at være tilfreds med, hvad Regeringen laver med en eller anden i Landstinget, undertiden en Mand af den frikonservative Gruppe, undertiden en enkelt Udbryder indenfor Højre.

Der er altsaa ikke Tale om Enighed, vi ere ikke blevne spurgt. Den simple Ting, at Folketinget bliver spurgt, saa at vi kunne indsætte en eller anden Ændring og derved faa Sagen i Fællesudvalg, er dog et ret rimeligt Forlangende. Jeg ved godt, at den højtærede Minister opfatter Parlamentarismen saaledes, at han alene repræsenterer Folketinget, og at hvad de 7 eller 8 Ministre — jeg husker ikke, hvor mange der er — have aftalt samlede eller hver for sig med en eller anden Mand i det andet Ting, er bindende for dette Ting. Nuvel, de Herrer have Gang paa Gang været tilfredse med at være Stemmemaskiner. Jeg føler mig ikke saa automatisk endnu, men jeg venter naturligvis, at naar jeg har siddet her i Tinget tilstrækkelig længe, vil jeg, naar De putte mig en 5-Øre i Munden, gøre alt, hvad der siges, jeg skal gøre.

Den ærede Ordfører udtalte, at han havde Sympati for Landstingets Forslag, og det er Landstingets Forslag. Den højtærede Finansminister udtalte, at dette mit Forslag i Virkeligheden vilde give noget mindre, Ministeren sagde 1,200,000 Kr. mindre. Jeg vil dog paastaa, at den højtærede Minister har ingen Statistik at bygge paa, for der eksisterer desværre ikke nogen saadan, som kan give en virkelig Idé om, hvor meget denne Arvelov vil indbringe. Men netop fordi der bliver noget Tab ved de Nedsættelser, min ærede Meningsfælle, Landstingsmand Piper, havde indsat, har jeg under Nr. 5 foreslaaet, at der af Arvelodder paa over 100,000 Kr. betales 3,150 Kr. plus 5 pCt. af det Beløb, hvormed Arvelodden overstiger 100,000 Kr. Det vil sige, at Arveafgiften vil stige faktisk op til 5 pCt.

Ministeren nævnede nogle Tal, og jeg skal gennemgaa enkelte af dem. Ministeren regnede stadig med de 40 eller 50 Kr., som der blev talt om, at Middelstandsformuerne ville blive lettede for. Det har ikke særlig været mit Ønske at faa denne Lettelse, men fordi vi nu en Gang skulde

standse ved 5 pCt. for at gøre det muligt, at Lovforslaget kunde gennemføres i det andet Ting, var jeg tvungen til at tage den forholdsvise Nedsættelse af de øvrige ubetydelige Beløb. Ministeren nævnede, at f. Eks. ved 60,000 Kr. er Forskellen næppe 100 Kr., idet det her foreliggende Forslag har 1,550 Kr. og Landstingets 1,650 Kr., men saa ere til Gængæld alle Arvelodder over 70,000 Kr. beskattede meget højere, fordi de til sidst ende med 5 pCt. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Arvelodder paa 200,000 Kr. vare af Ministeren og Landstinget satte til 3 pCt., 6,000 Kr., medens Afgiften efter mit Forslag er 8,050 Kr., altsaa over 1 pCt. mere. Naturligvis er der i Virkeligheden Mening i det. Der skal vel være noget, der hedder Retfærdighed, og det er muligt, at af alle Skatter og Afgifter tynger Arveafgiften mindst haardt, fordi den hviler paa døde Folk. Men, som sagt, der forlanges Retfærdighed, og den ærede Minister burde kende og kender ogsaa den danske Nation saa godt, at han ved, vi ere villige til at finde os i og finde os ogsaa i mange Ting, men fordi vi ere en juridisk Nation, sker det, at vi, naar vor Retfærdighedsfølelse oprøres, kunne blive meget stejle og ubehagelige.

Hvad der er sket i dette Tilfælde, hvad Ministeren er bleven enig med Landstinget om, er netop en Progression, der hviler haardt, forholdsvis umanerlig haardt paa de smaa Arvelodder og relativt blidere paa de meget store Arvelodder. Og naar Ministeren er vred over, at jeg i de fjernere Led har en lille Nedsættelse for de mindre Arvelodder, skal jeg sige, at min Grund er, at der i Vilhelm Lassens Forslag var en Uret her. Testamenterer jeg min Tjenestepige 1,000 Kr., kommer Ministeren straks og siger: Jeg vil have 100 Kr., 10 pCt. Overfor saadanne mindre Arvelodder paa 5, 6, 7, indtil 10,000 Kr., særlig til ikke-beslægtede, vil der være saadanne Forpligtelser. Men ved Venskabsforhold er det at begynde med 10 pCt. alligevel en meget stor Mundbid, især naar man ender med kun 12 pCt. Af den fattige Tjenestepiges 1,000 Kr. tager man 10 pCt., men man tager kun 12 pCt. af Millionærens Million. Hvis der overhovedet skal være en Progression, er det en Karikatur deraf. Jeg ønsker, at der skal være Rimelighed deri.

Der bliver ikke saa faa større Arvelodder, som Ministeren antager. Hvis den højtærede Minister vil undersøge Indkomstfordelingen her i København saaledes, som